

Zαμπέτας

Aπό καιρό είχαμε κατά νου να αναφερθούμε στη χορωδία «Ορφέας». Απλά δεν είχε δοθεί η ευκαιρία. Ψάχναμε τον κατάλληλο να μας πει δυο λόγια, που δεν είναι άλλος από τον Χρήστο τον Παξινό. Βέβαια, ο Χρήστος είναι γνωστός για τη πορεία του στον αθλητισμό και ιδιαίτερα στο ποδόσφαιρο, αλλά και την ενεργή συμμετοχή του στο Δ.Σ. του Συλλόγου Αθηναίων. Την τελευταία δεκαετία όμως είναι και στέλεχος στη Χορωδία «Ορφέας» της οποίας υπήρξε όχι μόνο ιδρυτικό μέλος αλλά και οραματιστής. Τις προάλλες συναντήθηκαμε λοιπόν και τα είπαμε.

- **Χρήστο Παξινέ, είσαι ένας άνθρωπος που για χρόνια ασχολήθηκε με τον αθλητισμό και μάλιστα με επιτυχία. Η Χορωδία «Ορφέας» πώς προέκυψε;**

- Ασφαλώς, σε όλη μου τη ζωή αισθανόμουν ότι και ο αθλητισμός και το ποδόσφαιρο, είναι ένα είδος τέχνης. Όπως και η μουσική και το τραγούδι και ο χορός. Το τραγούδι το αγαπούσα πάντα. Από παιδί. Πριν εννιά χρόνια λοιπόν, μαζευτήκαμε μια παρέα και κάναμε μια βραδιά ποδοσφαιρική και τραγουδήσαμε. Τα έσοδα τα δώσαμε στο Τμήμα Ελληνικών στο Πανεπιστήμιο Νέας Νότιας Ουαλίας. Από εκεί άνοιξε ο δρόμος για τη χορωδία, δεδομένου βέβαια ότι όλοι στην παρέα είχαμε το μεράκι για το τραγούδι. Έριξα λοιπόν την ιδέα να δημιουργήσουμε ένα σχήμα χορωδιακό. Υπήρξαν βέβαια και ενστάσεις. Κάποιοι είπαν.

- **Εντάξει να μαζευόμαστε αλλά τι θα τραγουδάμε; Τον Επιτάφιο;**

- **Όχι ρε, ποιον Επιτάφιο! Καντάδες έντεχνα λαϊκά...**

- **Δηλαδή πως; Να βγαίνουμε στους δρόμους όπως οι κανταδόροι στη Ζάκυνθο και να μας μπονυγελώνουν...**

- **Σοβαρευτείτε.... Θα οργανωθούμε και θα τραγουδάμε σε χωλ, με συνοδεία οργάνων.**

Εκάμφηκαν τελικά και οι τελευταίες αντίρρησιες, σήκωσε και ο Παξινός τα μανίκια, τη βαφτίσανε τη χορωδία «ΟΡΦΕΑ» γκρίνιαζαν μερικοί, γιατί Ορφέα και όχι «μπαγλαμά», τους είπε ο Παξινός την ιστορία του Ορφέα και της Ευριδίκης και τους έστειλε...

- **Α, περί αυτού πρόκειται...**

- **Εμ τι...**

- **Τότε βάλε μπροστά...**

Έτσι κι έγινε. Η χορωδία «Ορφέας» μόλις ξεκίνησε το μουσικό της ταξίδι.

Ποιοι ήταν οι υπόλοιποι εκείνης της παρέας;

- Από ότι θυμάμαι ήταν ο Ντένης ο Μπάφης, ο Λευτέρης ο Γιαννιάς, ο Τάκης ο Γκούσκος, ο Γιώργος ο Νούνης, ο Δημήτρης ο Σκιαδόπουλος, ο Θέμης ο Καλλός και ο Σπύρος ο Μιχόπουλος. Αν ξέχασα κάποιον, μναλό είναι αυτό. Φυσικά ήμασταν λίγοι. Το επόμενο βήμα, λοιπόν, ήταν να φέρουμε κι άλλους κοντά μας, ώστε να μεγαλώσει το σχήμα, αλλά και να βρούμε και έναν χώρο για να συναντιόμαστε. Ήμασταν τυχεροί που μας αγκάλιασε αμέσως η Κυπριακή Κοινότητα, στο Στένμορ. Η παρέα μας μεγάλωνε μέρα με τη μέρα. Την πλαισίωσαν νέοι φίλοι και φίλες όπως οι: Έλλη Στασή, Μαρία Μόγκαν, Σούλα Άντριους, Θάλεια Αχιλλέως, Δήμητρα Μιλά-